

Benvolguda consellera Niubó,

Els darrers cursos l'educació catalana ha estat al centre del debat públic. Després d'anys de degradació de les condicions laborals del personal educatiu i de retallades de recursos, els resultats de diverses proves externes han mostrat el **declivi dels resultats educatius i el fracàs de les polítiques derivades de la LEC**. S'ha complert tot allò que ja vam advertir en el seu moment i que hem denunciat la comunitat educativa en múltiples vagues i mobilitzacions.

És urgent, per tant, un **acord social per a un canvi de 180 graus a l'educació catalana**. USTEC·STEs sempre hem tingut com a prioritat la qualitat educativa, per això considerem que cal ser propositius a l'hora de sortir d'aquesta situació i mirar cap endavant amb esperança i voluntat de redreçar-la. **Ara tenim l'oportunitat d'iniciar un nou cicle on l'educació pública sigui prioritària.**

Per fer-ho possible, però, cal **escoltar la veu de la comunitat educativa: abandonar polítiques dictades per empreses i fundacions privades** i dialogar honestament amb els legítims representants dels treballadors i treballadores, de les famílies i de l'alumnat. Totes les iniciatives imposades des del Departament d'Educació que no han comptat amb la part social han estat abocades al fracàs i han empitjorat la situació de l'educació catalana. Sense voluntat honesta de negociació i entesa és impossible avançar.

En primer lloc, és inajornable **reforçar l'educació pública**, que progressivament s'ha vist degradada per l'infrafinançament crònic i per l'aposta de tots els governs de la Generalitat per la doble xarxa, fet que ha comportat el **tancament de línies públiques any rere any**, mentre es mantenien i augmentaven concerts, i que fins a **962 centres comptin encara amb mòduls prefabricats**, 84 d'ells de forma íntegra. Tampoc podem obviar la **crítica situació de la formació professional**, immersa en un procés d'externalització sense precedents, al mateix temps que ha perdut la seva essència educativa i acadèmica per acabar esdevenint una institució destinada a satisfer les necessitats puntuals de mà d'obra barata de l'empresa. Per tot això, és necessari un **pla factible per arribar els pròxims anys al 6% del PIB d'inversió en educació pública**, gairebé el doble del pressupost actual.

Aquest augment de recursos ha de permetre prioritzar tres qüestions essencials: les mesures i suports que garanteixin una **atenció de qualitat a tot l'alumnat**; revertir el **malestar creixent entre els professionals** de l'educació que ha portat a la manca de professorat de cada cop més especialitats, i **garantir el català com a llengua vehicular de l'educació**.

L'any 2017, la Generalitat de Catalunya va aprovar el decret d'educació inclusiva, que preveia mesures cabdals per **assegurar l'atenció educativa de qualitat i reduir les desigualtats presents entre l'alumnat**. Malgrat això, set anys després, la implementació de les mesures ha estat insuficient, no s'han proveït els centres educatius dels recursos necessaris per atendre la creixent complexitat i diversitat de l'alumnat. Els professionals estem al límit. **Des d'USTEC·STEs exigim que les polítiques educatives se centrin a reduir les ràtios, ampliar plantilles i incrementar el personal especialista**. És imprescindible un canvi en la concepció de l'educació inclusiva, passant d'un model basat en suports limitats per a una part petita de l'alumnat a un enfocament global que permeti atendre les necessitats de tothom.

En aquest sentit, **rebutgem el retorn de la sisena hora**, que ja s'ha demostrat com a mesura cara i ineficient, i només és una manera de justificar el finançament de la concertada de forma encoberta. Si cal equiparar horaris, que sigui reduint hores a la privada-concertada, ja som un dels països del nostre entorn amb major nombre d'hores de permanència de l'alumnat als centres educatius. Més quantitat no vol dir més qualitat. Per contra, el necessari augment de la inversió educativa ha de **prioritzar mesures inclusives universals: una baixada de les ràtios i més professionals per donar una atenció veritablement individualitzada**. Això sí que suposaria un salt qualitatiu real.

Respecte al malestar creixent entre docents i personal d'atenció educativa, és improrrogable **dignificar la nostra professió**, degradada fa dècades per l'empitjorament de condicions laborals. Els últims temps el personal educatiu hem perdut prop d'un 20% del poder adquisitiu, cal recuperar un **salari digne que es correspongui amb la tasca fonamental que duem a terme**. Alhora, és necessari **rebaixar l'actual sobrecàrrega de feina**, reduir hores lectives per dedicar-les a tasques de coordinació i planificació, i eliminar dràsticament burocràcia. Per últim, el sistema educatiu català té dos elements diferenciadors respecte a la resta de comunitats i nacions de l'estat espanyol: **la tria a dit del professorat i el paper gerencial de les direccions**, a qui s'atorga, a més, la competència gairebé exclusiva en l'elaboració del projecte educatiu de centre. Amb més d'una dècada de funcionament d'aquest sistema ha desaparegut el debat pedagògic als claustres, s'han generat conflictes greus entre treballadors i s'han pres decisions educatives equivocades per l'atomització del sistema i la dinàmica de competició entre centres. **És essencial recuperar la democràcia i la pluralitat, derogant els tres decrets que despleguen la LEC: plantilles, direccions i autonomia; i consolidant els equips de professionals amb processos d'estabilització i l'oferta de totes les places als concursos de trasllats**.

Quant al **blindatge del català**, els atacs de la judicatura i dels sectors més reaccionaris de l'Estat han posat de nou la diana en la immersió lingüística, evidenciant les mancances del model vigent des dels anys vuitanta. USTEC·STEs alertem que aquest sistema està en crisi no només per atacs externs, sinó per la manca de protecció del mateix Departament d'Educació. Les dades indiquen una **preocupant davallada de l'ús del català**, especialment a la secundària. Davant d'això, reclamem un govern que defensi fermament l'ús del **català com a única llengua vehicular a totes les etapes educatives**, que legisli a tal efecte i que implementi mesures de foment i controls rigorosos que ho garanteixin.

Com a sindicat ens trobareu amb la mà estesa si es tracta d'avançar en aquesta direcció; altrament, ens mantindrem fermes, com sempre hem fet, en la defensa d'una educació pública, democràtica, coeducadora, inclusiva, laica, de qualitat i en català.

Atentament,
USTEC·STEs (IAC)